

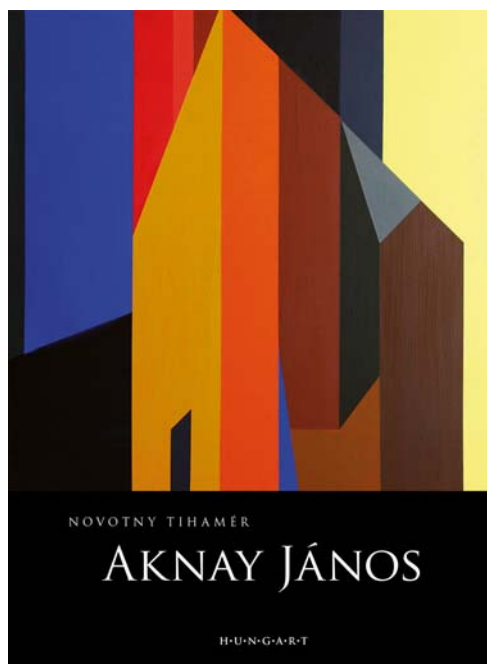
Újabb ötös a HUNGART-nál

A HUNGART művészeti kismonográfiái 30–35

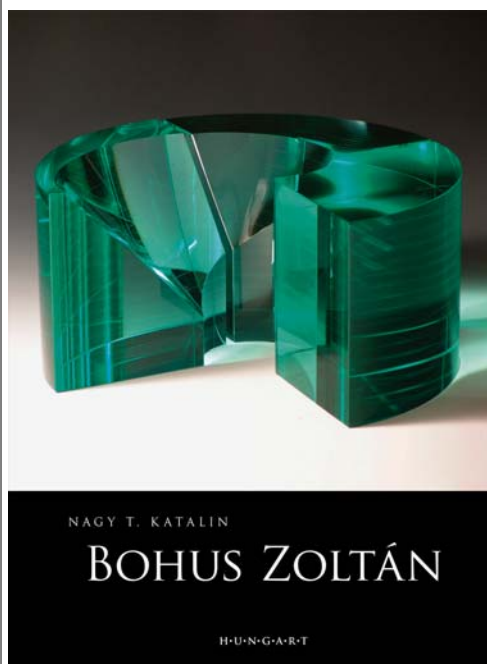
D. UDVARY ILDIKÓ

Az Art Market egyik komoly érdeklődésre számot tartó programjának bizonyult 2016. október 13-án a HUNGART kismonográfia-sorozata újabb köteteinek bemutatója. A sorozatban 2009 óta 35 kortárs magyar művész kapott lehetőséget a bemutatkozásra. Az új könyvek között most két olyan alkotó is szerepel, akik életük nagy részét nem itthon töltötték. A *Lakner László* és *Méhes László*t bemutató mindkét kötet szerzője *Fehér Dávid* művészettörténész. A további három

Szeifert Judit, a sorozat szerkesztője elmondta, hogy a kismonográfiák nem feltétlenül egy teljes életút lényegre törő áttekintését szolgálják, hiszen témáik olyan művészek is, akikről már több monográfia is megjelent. Bizonyos esetekben inkább az egyedi tartalom hitelessége indokolja egy-egy kötet megjelenését. Igaz ez a Nádler Istvánról szóló esszékönyv esetében is. Tolnai Ottó, számos képzőművészeti írás szerzője, *A répa – Nádler-képek mentén* című írásában személyes benyomásokba és kultúrhistoriába ágyazott esszéformában közelíti meg Nádler művészetét.

könyv *Bohus Zoltán* üvegszobrász, *Aknay János* festőművész és *Nádler István* festőművész munkásságát dolgozza fel. Szerzőik *Nagy T. Katalin*, *Novotny Tihamér* és *Tolnai Ottó* író, költő. A HUNGART ezzel a zsebkönyv jellegű sorozattal arra vállalkozott, hogy lehetőségei szerint dokumentálja és itthon és külföldön is megismertesse minél több kortárs magyar művész munkásságát. A tanulmányokat életrajz, bibliográfia és kiállítási jegyzék egészíti ki, amit az önálló egységként kezelt, gondosan kiválogatott reprodukciók követnek. Külön érdeme a köteteknek az angol fordítás és a karakteres grafikai arculat.

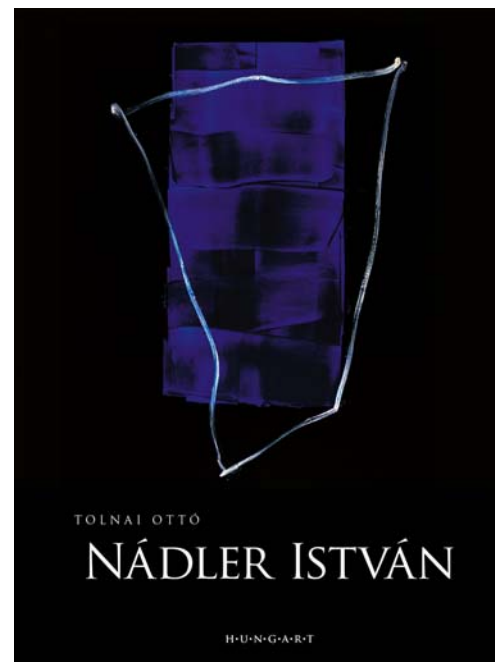
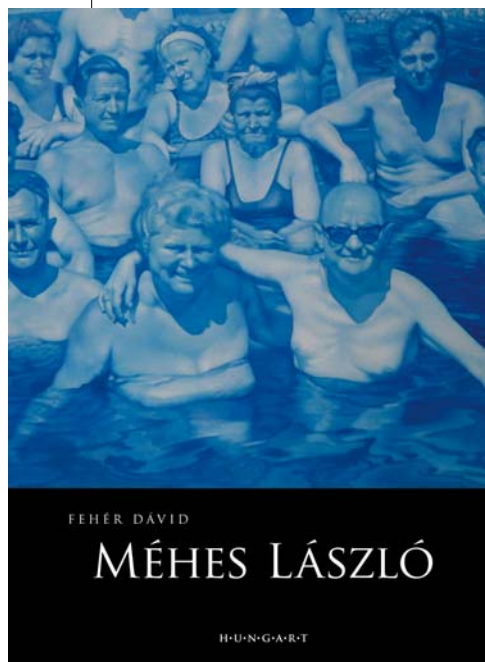
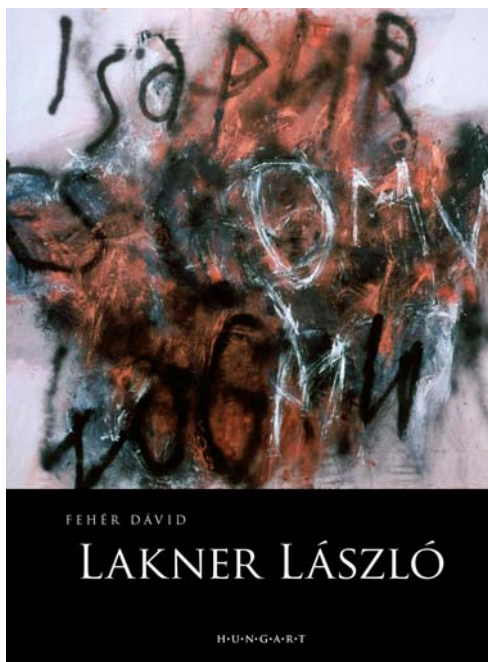
Aknay János festőművész életútját, művészetét is számos kiadvány dolgozza fel. Novotny Tihamér régóta tanulmányozza a művész munkásságát, s már többször is írt róla. Most lehetősége nyílt rá, hogy új kérdéseket is felvessen. Tizenegy, önálló címmel is ellátott egységből álló munkájának az *Aknay János Szentháromsága* főcímet adta, utalva a művész pályáján belül egymás mellett, illetve egymást áthatva jelentkező profán és szakrális megnyilatkozásokra. A tanulmány behatóan vizsgálja Aknay motívumainak eredetét, átalakulásait és összefüggéseit: „Képuniverzuma tehát, akár egy tökéletes animáció: átlékelül állóképek néma moziként előtűnk pereg és sziporkázik.” A szerző a könyvben szereplő reprodukciókat 1600 műalko-

tásból válogatta azzal a céllal, hogy minél több aspektusból mutassa be a művész jellegzetes, „magával ragadóan ösztönös és egyben rendkívül tudatos” nyelvének összefüggéseit.

Nagy T. Katalin nem először szerepel a HUNGART-kismonográfiák szerzői között. Már 2009-ben találkozhattunk vele Kopasz Tamás monográfusaként. Az ideai anyagban Bohus Zoltán munkásságáról írt tanulmányt a *Szép százlátó üveg* címmel. Írása a klasszikus formát követve, a kezdetektől indulva két korszakra osztja az életművet. Az 1966–78 közötti fémkorszakra és az azt követő, máig is tartó üvegekorszakra. Az életmű elemzése közben nemcsak Bohus rendkívüli érzékenységére és különleges plasztikai megoldásaira, harmóniateremtő képességére világít rá, hanem azt is kiemeli, hogy milyen fontos szerepet töltött be az üvegszobrászat autonóm művészeti emelésében. Öröndetes, hogy

A kötetek szerzői között a legfiatalabb Fehér Dávid, aki két könyv megírására vállalkozott. Ő dolgozta fel hiánypótló, figyelemre méltó szakmai igényességgel Méhes László és Lakner László munkásságát. Fehér Dávid először Lakner Lászlót ismertette meg, róla írta a szakdolgozatát, és jelenleg is kutatja az életművet. Lakner révén került kapcsolatba Méhes Lászlóval is. A Laknerről készült írás címe: *Az identitás struktúrái*. „Rendkívüli kihívás Lakner László művészetével kapcsolatban általános érvényű állításokat megfogalmazni, illetve megkísérelni a művész pályaképeinek megrajzolását. A lakneri életmű ugyanis a folyamatos kísérletezés jegyében alakul, szerkezetét tekintve nem lineáris, hanem inkább polifonikus, hálózatszerű” – írja tanulmányában, melyben öt egységben igyekszik feltárni a rendkívül összetett oeuvre belső szerkezetét. A kötetet kísérő reprodukciókat nem a megszokott időrendi sorba állítja, hanem a művek közötti kontextusok szempontjaira építve rendezi őket.

Fehér Dávid a Méhes-kötet tanulmányának *A realizmuson túl* főcímet adta, amely a továbbiakban – a kismonográfia lehetőségeit figyelembe véve – szintén öt egységben járja körül

ma már egyre ritkábban találkozunk az egyes művészeti ágak pusztán anyaghasználaton és művészi technikán alapuló megkülönböztetésével. Nagy T. Katalin értelmezi a különféle motívumok felbukkanását, jelentését. A kötetben található képanyag végigköveti és reprezentálja a művész életművének főbb állomásait, a fémkorszak monumentális köztéri alkotásaitól egészen az összhangzatokra épülő üvegszobrokig.

az oeuvre egyik sarkalatos kérdését, a realizmus mibenlétét. A szürrealista nyomstruktúráktól a fotorealista pillanatképeken, a konceptualizmuson és a testnyomatok aktsorozatán át egészen a francia korszak értelmezéséig vezet az olvasót. „Méhes László művészete folytonos megújulást mutat, a festészet szerepét, kereteit és határait kutatja, számot vet a festészet jelenével és sorsával és az európai művészet- és kultúrtörténet tradícióival, sajátosan párosítva a hagyománytisztelést az avantgárdra jellemző kísérletező attitűddel.”